

ತಾವು ಹೇರಬು ಬರಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ಎರಗಿದರು.
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ದಮಯಂತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಆಭರಣ
ಹಾಗೂ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ನೀಡಿದಳು.
ಹಮೋಂಲ್‌ನ್ಯಾಂದಿನ ತಂದೆಗೆ ಬಾದು ನಮಿಸಿ ವಿಜಯ ವಾತ್ರ್ ತಿಳಿದಳು.
ವಿನಯ ಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ.

'ನಾಳೀಯೇ ನನ್ನನ್ನು ನಿಪಡಾನ್ನಪನಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.
ಮಗಳನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಭಿಮುಖನ್ನಪನು ಅಭಿಕೊಂಡನು.

ಭಂಡಾರಂದಿಂದ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿನು. ಏರ ಯೋಧರಿಗೆ
ರುಗ ರುಗಿಸುವ ಹೊನ್ನ ಅಯ್ಯಾಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಸುಗನ್ಹೆಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀ
ಪರಿಪಾರದವರಿಗೆ ನವರತ್ನಗಳ ತೊಡವ್ಯಾಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ರಾಜಾಳ್ಯಯಿತೆ
ಪರಯಣೆಸುವ ತೇರುಗಳಿಗೆ ಬಿರುದಿನ ಬಾವಲಿಗಳ ಪಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ
ಶೃಂಗರಿಸಿದರು.

ದುರೆಗಳಿಗೆ ಜೀನು ಹಾಕಿದರು. ಅನೇಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿಗಾಗಿ ಅಂಭಾರಿ
ಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ರಥದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುವ ಕಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶೈತಭಕ್ತವನ್ನು
ಕಟ್ಟಿದರು. ಸೋಗಸು ಬೀರುವ ಏರರು ಕೃಗಳಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯಾಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು
ಸಜ್ಜಾದರು. ರಾಜರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಾಮರಗಳನ್ನು ಬಿಂಜುವವರು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ
ನಿತರು.

ರತ್ನಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ರಥಗಳ ನಡುವೆ ಪಲ್ಲಿಗಳ ಸಾಲುಗಳಿಧ್ವವು.
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಫೀಳಿದುವ ಅನೇಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮಾವುತರ ಕಳಕರವಿತ್ತು.
ಕುಣವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಏರಿದ ರಾವುತರ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಚತುರಂಗ ಬಲವು
ಗುಂಪಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಸಾಲು ಭಕ್ತಿಗಳ ಸೋಗಸು ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು
ಸೂಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾರಿಯರು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದರು. ತೇರಿನಲ್ಲಿ,
ಪಲ್ಲಿಕ್ಕಾಯಲ್ಲಿ, ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ, ಅನೇಗಳ ಅಂಭಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಿನರಾದರು.

ಮುಂದೆ ಫೆನ ಗಂಭೀರವಾದ ವಾರ್ಡ್‌ಗಳು ಮೊಳಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮನದ ಹಷಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಡೆತಂದ ಹೊಕ್ಕಳು ನಿಷಧವಟ್ಟಿಂದ
ದಮಯಂತಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊರಿಗೆ ಬಂದು 'ದೇವ ಮುಕುದ ರಕ್ಷಿಸು'
ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ರತ್ನಮಯ ರಥವನ್ನು ಏರಿ ಕುಳಿತಳು. ಹಿಂದೆ ಮುದೆ, ಎಡ
ಬಲಗಳಲ್ಲಿ ನಾರಿ ವ್ಯಂದ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರಲು ಹವಾನನಂದದಲ್ಲಿ ನಿಷಧ
ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಣಿಸಿದಳು.

ಪ್ರರಜನರು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ; ಮನೆಯ
ಕಿಂಕಿಗಳಿಂದ ಇಂಜಿ ದಮಯಂತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು
ನೋಡುವವರನ್ನು ನಾಸುಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಕೈಬೆಸುತ್ತ; ಹಾಡುವವರನ್ನು,
ನಿರ್ಸುವವರನ್ನು ಕಂಡು ನಲಿಯುತ್ತ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಳು.

ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ರಥವಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿತಿರಲು, ಪಕ್ಷಾಂಗನೆಯರು
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆರತಿ ಬೆಳಿಗಿದರು. ಮನಿ ವ್ಯಂದವು 'ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನುರೂಪ
ನಿಮಗುಂಟಾಗಲಿ. ನಿತ್ಯ ಸದಾ ಸುಶಿಲಿಯಾಗಿರಿ' ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತ
ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರೆಗಳನ್ನು ತಳಿದರು.

ಹರಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಿರ್ಹಿಸುತ್ತ ದಮಯಂತಿ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಣಿಸಿದಳು.
ನಳ್ಳನ್ಯಾಪಾಲನ ಚರಣ ಕಮಲಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಮನ ತುಂಬಿ
ನೋಡಿದಳು. ನಿಷಧಾಪತಿಯು ತನ್ನ ಸಹಿ ಸುತರೆಳದಗೂಡಿ
ಮಂಗಳಮಯವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳು ಅವನನ್ನು
ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀಹರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪರಮ ಪುಣ್ಯೋದಯ, ಸದ್ಗುಣಭರಿತ, ಸತ್ಯ
ಸುಭಾಷಿತ, ರಣಧಿರ, ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ, ವೇದಪಾರಂಗತ ನಳ್ಳಮಹಾರಾಜನು
ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು.

(ಮುಗಿಯಿತು)

ವಿವೇಕಾನಂದ ಕಾಮತ್ ಬರೆದ

ಕಲ್ಲು ಮನಸ್ಸಿನ ಸೂರ್ಯನನ್ನು
ಅಪ್ರಾವ್ಯ ಪ್ರೀತಿಸಿದಳು. ಆದರೆ

ಸೂರ್ಯನ ನಿಜವಾದ ಬಣ್ಣ
ಬಯಲಾದಾಗ ದಿಗಿಲು ಬಿದ್ದಳು.

ಹಾಿದ್ದೂ ಆತನ್ನೇ ವರಿಸುವ
ನಿಧಾರಕೆ ಆಕೆ ಏಕೆ ಬಂದಳು?
ಈ ನಿಧಾರವನ್ನು ಆದರ್ಥ ಏಕೆ
ವಿರೋಧಿಸಿದ?

ಹೊಸೆ
ಧಾರಾವಾಹಿ
ಮುಂದಿನವಾರ
ಆರಂಭ